

ligt, at miljøministeren, når man kan se sådan nogle undersøgelser, så går i gang med nogle af de andre ting. Jeg har bare følt, at det vist var en rimelig prioritering. Jeg kunne selvfølgelig have startet med det, som man i en undersøgelse mente der var mindst grund til at starte med, men jeg har altså gjort det omvendt.

Så vil jeg sige én ting, som jeg synes er så vigtig at få sagt i dag: Tænk hvis vi bare en enkelt gang kunne have en debat om, at det ikke er på grund af, at der er gjort noget i Folketingssalen, men at nogle udenfor har gjort noget. Altså nu skal jeg høre, at beslutningsforslag nr. B 22, fremsat den 24. oktober 2002, har været inspirationen. Jeg skal bare for god ordens skyld læse op, hvad der står i regeringens oplæg, som vi da har diskuteret meget i dag, fra august 2002, og august 2002 er jo før oktober 2002. Heri står:

»Regeringen vil gennemføre en række af de forslag, som Adgangsudvalget er enige om, en forenkling og udvidelse af mulighederne for at gå og cykle på veje og stier, sikring af, at veje og stier af væsentlig rekreativ interesse kun nedlægges, hvis der etableres alternative færdselsmuligheder. Det skaber bedre mulighed for at komme rundt i den danske natur og forbedrer mulighederne for motionister, ryttere og det organiserede friluftsliv.«

Kl. 15.55

Så er det bare, jeg siger, at det da ikke kan komme fuldstændig bag på Socialdemokratiet – jeg har da selv udleveret det til Socialdemokratiet – at det var nogle tanker, der var med i august. Men lad det bare ligge. Hvis Socialdemokratiet har det meget bedre med, at de kan gå rundt og sige, at de har inspireret alle til at lave det her, jamen så lad det ligge. Så lad det være sådan. Men jeg synes bare, det ville have været rart, hvis vi alle sammen var gået op og havde rost de her organisationer og sagt, nej, det er dem, der har gjort det.

Det skyldes ikke Socialdemokratiets beslutningsforslag, det skyldes ikke, at ministeren skriver det i et regeringsoplæg. Det skyldes simpelt hen knofedt fra dem, der ejer det, og fra dem, der bruger det. Hvor er det flot at se. Og det blev skrevet under, og den aftale har de indgået.

Kan vi da ikke lige driste os til bare at sende den cadeau til de mennesker, der har lavet det her? Jeg tror, det ville være godt for det frivillige arbejde, der gøres, at de føler, at vi bakker dem op. Det er bare det, jeg efterspørger, så vi ikke

behøver at stå og diskutere i Folketingssalen, hvem der har æren af det. Æren er meget nem at finde ud af. Den ligger præcis hos de mennesker, der har lavet den aftale, og det er organisationerne.

Så til spørgsmålet om, hvad det er for noget, der ligger i det her forslag: Nu synes jeg, man skal holde en aftale. Det agter regeringen i hvert fald at gøre. Det vil sige, at vi agter at anbefale den aftale, der er indgået, og det er også det, man vil kunne se afspejlet i naturbeskyttelsesloven. Det er præcis den aftale, der er indgået.

Det er sådan, at det er en sammensætning, noget er regler, og noget er frivillige aftaler. Det er fuldstændig rigtigt – jeg tror, det var hr. Jørn Jespersen, der sagde det.

Til hr. Keld Albrechtsens eksempel med veje og stier skal jeg bare sige, at her lyder det første punkt:

»Der gennemføres regler« – altså ikke aftaler, men regler – »hvorefter nedlæggelse af veje og stier i det åbne land, der er gennemgående eller i øvrigt fører til strande, udyrkede arealer, skove, særlige udsigtspunkter, kulturminde og lignende tidligst må finde sted 4 uger efter, at ejeren har givet meddelelse til amtet. Amtet kan inden for de 4 uger forhindre nedlæggelse af veje og stier af væsentlig rekreativ betydning, hvis der ikke findes eller etableres tilfredsstillende alternative adgangsmuligheder. Ved vurderingen af, om en vej eller sti har væsentlig rekreativ betydning, lægges der ikke alene vægt på, hvor mange der benytter vejen og stien.«

Der er altså også andre ting end bare, hvor mange der benytter den. Det er meget væsentligt. Og nye, frivilligt etablerede stier som f.eks. Spor i Landskabet undtages selvfølgelig, for det er jo nogle, der er lavet frivilligt.

Til hr. Keld Albrechtsen: Jeg siger bare, at der er taget hånd om det. Jeg er meget enig i, og jeg hører den danske befolkning være meget enig i, at man skal have mulighed for at komme derude.

Lad os nu sige her på en god fredag: Hvor er det i grunden godt, at der er nogle, der laver sådan en stor indsats, og at de kan levere varen. Nu skal vi så bare omsætte den. Men det er helt klart, at vi i regeringen selvfølgelig vil føle os forpligtet af, at den aftale, der er indgået, også er den, man vil kunne se realiseret.

Men det er da store fremskridt. Nu gælder det faktisk bare om at få øje for glæden, og det synes jeg vi skulle gøre.